U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Elišky Cihlářové a soudců JUDr. Jaroslava Hubáčka a JUDr. Karla Šimky v právní věci žalobce: **R. S.,** zastoupen JUDr. Ing. Ondřejem Lichnovským, advokátem se sídlem Sádky 1615/4, Prostějov, proti žalovanému: **Finanční ředitelství v Českých Budějovicích**, se sídlem Mánesova 1803/3a, České Budějovice, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 26. 10. 2010, č. j. 10Af 86/2010 - 16,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Usnesením Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 26. 10. 2010, č. j. 10Af 86/2010 - 16, bylo zastaveno řízení o žalobě proti rozhodnutí Finančního ředitelství v Českých Budějovicích (dále jen „finanční ředitelství“) ze dne 20. 7. 2010, č. j. 3682/10-1100, kterým bylo k odvolání žalobce (dále jen „stěžovatel“) změněno rozhodnutí Finančního úřadu v Českých Budějovicích ze dne 11. 12. 2009, č. j. 276918/09/077910301253, o dodatečném vyměření daně z příjmů fyzických osob za zdaňovací období roku 2005. V odůvodnění usnesení krajský soud uvedl, že stěžovatel byl usnesením ze dne 8. 10. 2010, č. j. 10Af 86/2010 – 13, vyzván k zaplacení soudního poplatku ve lhůtě do 7 dnů od doručení tohoto usnesení a zároveň byl poučen o následcích jeho nezaplacení. Stěžovateli bylo usnesení doručeno dne 12. 10. 2010 a lhůta k zaplacení soudního poplatku uplynula dne 19. 10. 2010, aniž by byl poplatek zaplacen. Z důvodu nesplnění poplatkové povinnosti bylo rozhodnuto o zastavení řízení.

Proti tomuto usnesení podal stěžovatel kasační stížnost, v níž uvedl, že do dnešního dne, tj. 11. 11. 2010, nebylo stěžovateli usnesení o zastavení řízení doručeno a stěžovatel se s písemnostmi seznámil při nahlížení do spisu. Pokud jde o nezaplacení soudního poplatku, k tomu stěžovatel uvedl, že ještě před tím než usnesení o zastavení řízení nabylo právní moci (přesněji dne 27. 10. 2010), byl soudní poplatek zaplacen, a bylo tedy povinností krajského soudu z úřední povinnosti postupovat podle ust. § 9 odst. 7 zákona č. 549/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“) usnesení o zastavení řízení zrušit. Pro úplnost odkázal stěžovatel na nález Ústavního soudu ze dne 13. 11. 2007, sp. zn. Pl.ÚS 2/07. Z těchto důvodů stěžovatel žádal, aby krajský soud usnesení o zastavení řízení zrušil a pokračoval v řízení o žalobě. Nad rámec výše uvedeného dále uvedl, že mu dosud nebyla doručeno ani rozhodnutí (výzva) ukládající

povinnost uhradit poplatkovou povinnost. Podle názoru stěžovatele totiž nelze tak zásadní rozhodnutí doručovat způsobem, který neukládá doručovateli povinnost písemnost uložit.

Nejvyšší správní soud se kasační stížností musel zabývat nejprve z toho hlediska, zda byla podána v zákonné lhůtě, neboť pouze v tomto případě může být Nejvyšším správním soudem meritorně projednána.

Protože při doručování písemného vyhotovení usnesení krajského soudu nebyl právní zástupce stěžovatele, jemuž bylo v souladu s ust. § 42 odst. 2 věta prvá s. ř. s. doručováno, na adrese jeho sídla zastižen, byla zásilka obsahující napadené usnesení dne 27. 10. 2010 vložena do schránky (§ 50 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s.), což bylo vyznačeno doručujícím orgánem na doručence. Tímto dnem se podle citovaného ustanovení považuje usnesení za doručené.

Podle ust. § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí. V souladu s § 40 odst. 2 a 3 s. ř. s. končí lhůty určené podle týdnů, měsíců nebo roků uplynutím toho dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce. Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den.

Vzhledem k tomu, že dnem, který určil počátek běhu lhůty pro podání kasační stížnosti, byla středa 27. 10. 2010, byla posledním dnem lhůty pro podání kasační stížnosti středa 10. 11. 2010. Kasační stížnost však byla podána k poštovní přepravě až následující den, tj. ve čtvrtek 11. 11. 2010.

Nejvyšší správní soud však považuje za nezbytné poukázat na to, že krajský soud nereflektoval na skutečnost, že stěžovatel dne 27. 10. 2010, tj. dne, kdy mu bylo doručeno napadené usnesení, doručil osobně ve 14,55 h na podatelnu krajského soudu podání opatřené kolkovými známkami ve věci vedené pod sp. zn. 10Af 86/2010. V této souvislosti lze odkázat na judikaturu Nejvyššího správního soudu, a to rozsudky ze dne 17. 4. 2008, č. j. 5 Afs 1/2007 - 172, a ze dne 29. 5. 2008, č. j. 5 Afs 147/2007 - 103.

Z důvodů výše uvedených Nejvyšší správní soud podle ust. § 46 odst. 1 písm. b) ve spojení s § 120 s. ř. s. kasační stížnost odmítl, protože byla podána opožděně.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ust. § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 2. prosince 2010

JUDr. Eliška Cihlářová

předsedkyně senátu